REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele
BIROURI de ANUNŢURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREŢUL INSERŢIUNILOR: o serie garmond pe o colonă 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în fie-care ɗi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şese lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe şése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe şése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 240. Braşov, Sâmbătă 30 Octomvrie (12 Noemvrie). 1904.

Partidul şi desertorii lui.

II.

Două periode putem distinge în viéţa partidului nostru naţional, începênd de la data, în care sub egida lui s'a proclamat solidaritatea tutu. Românilor ardelenĭ, bănăţenĭ şi ungurenĭ, până în ɗiua de aɗĭ: periodul dela 1881—1894, anul în care pentru prima óră funcţionarea partidului a fost împiedecată prin ordonanţe ministeriale, şi periodul dela 1894 până în momentele de faţă, când intenţiunile ce au dat nascere acelor ordonanţe *ilegale şi anticonstituţionale* sunt în ajun de a secera, *pentru prima óră după ɗece anĭ*. un succes.

Adecă la ce au ţintit faimósele ordonanţe ale lui Hieronymi dela 1894 şi 1895? Vrut'au óre sĕ facă posibilă libera manifestare a voinţei poporului român între marginile legilor şi a constituţiunei, orĭ din contră au ţintit a împiedeca acéstă liberă manifestare şi a pregăti astfel cu încetul totala sugrumare a mişcării naţionale în sînul lui?

La prima ochire s'ar părea că aceste întrebărĭ sunt cu totul de prisos, fie-care din noi fiind în clar despre scopul final, ce l'a urmărit mĕsura aceea reacţionară şi despotică a guvernului Dér nu este aşa. Pentru a înţelege adevĕrata situaţiune creată poporului nostru prin ordonanţele amintite nu e de ajuns atâta. Trebue sĕ avem în vedere şi sĕ scim distinge mai multe momente de-odată, căcĭ în mijlocul confusiunei de idei şi a învălmăşelei, ce domnesce pe alocurea între noi Româniĭ, numai aşa vom fi în stare a afla cheia unei bune şi sigure orientărĭ.

Ce incident a dat nascere ordonanţelor ministeriale din cestiune? Scim bine, că ele au fost lansate imediat după procesul politic în afacerea Memorandului, în care proces au fost condamnaţĭ cea mai mare parte din membrii comitetului partidului nostru naţional. Delictele politice, pentru carĭ au fost judecaţĭ aceştia, guvernul a aflat cu cale a le încărca în spinarea întregului partid. Ba era mai mult ca învederat, că procesul Memorandului s'a intentat anume cu scopul de a găsi un pretext pentru împiedecarea cu forţa a funcţionării partidului naţional român.

Cei-ce pe atuncĭ n'au prevĕɗut acésta din urmă, ci conduşĭ de un orb optimism, au persistat în ideile lor greşite, deşi fuseseră avertisaţĭ, au trebuit mai târɗiu sĕ se convingă — încât au fost capabilĭ de acésta — că au lăsat sĕ trécă un moment critic, când trebuia neapĕrat sĕ îndrume partidul de a se pune în stare de apărare.

Sĕ nu ne abatem însĕ dela temă, şi sĕ ne întrebăm mai departe: Décă guvernul unguresc — sciindu-se asigurat prin durerósa complicitate a oposiţiunei maghiare — a mers până a călca în modul cel mai arbitrar şi violent prin ordonanţele sale nu numai libertatea constituţională, ci până şi temeliile libertăţii individuale faţă cu partidul naţional român, manifesta-t'a el numai displăcerea, mânia şi ura sa faţă cu *acésta* organisaţiune de partid, orĭ că nĭ-a dat sĕ cunóscem, nouĕ tuturor Românilor, care va sĕ ɗică şi acelora, carĭ s'au ţinut reservaţĭ séu au stat cu totul departe de organisaţiunea partidului naţional român, că în genere nu mai vrea sĕ tolereze un partid cu scopurĭ declarate naţionaliste române, fie orĭ şi cum organisat şi aibă un program orĭ cât de moderat şi redus?

Credem că şi rĕspunsul la acéstă întrebare nu-l va greşi nimenĭ dintre Românĭ, mai ales după cele petrecute sub cabinetul Banffy şi în timpul mai nou.

Décă este aşa, atuncĭ la ce conclusiune trebue sĕ ajungem?

Partidul nostru naţional este împiedecat în mişcarea şi activitatea sa prin mijlóce ilegale şi despotice, c'un cuvênt prin forţa publică, ce constitue un atentat asupra libertăţiĭ, ne mai pomenit în analele statelor constituţionale din lumea întrégă, pentru-că acest partid a fost şi este până în momentul de faţă singura asociare naţională românéscă cu-o direcţiune şi c'un program comun şi pentru-că, mai vêrtos, scopul ei este *revendicarea individualitaţiĭ naţionale a poporului român*, pe care noi o numim, în limbagiul usitat încă din vremile dinainte de 1848, egală îndreptăţire naţională.

De aceea situaţiunea reală se presentă aşa: Puţin le pasă adversarilor noştri décă cine-va dintre noi este „memorandist“, „pasivist“ orĭ „activist“ orĭ „daco-romanist“, puţin le pasă décă cutare puncte din programul nostru cer mai mult orĭ mai puţin; lor le este de ajuns sĕ conţină şi numai un grăunte de naţionalism românesc, pentru-ca sĕ le condamne şi anatemiseze, le este destul, pentru-că nu vor sĕ scie de cât de cetăţeni maghiarĭ, de-o naţiune maghiară, de-o limbă şi de-o cultură maghiară în acest stat.

„Scim şi noi tóte câte le spuneţĭ“, vor ɗice optimiştii dela noul curent. Ei bine, décă este aşa sĕ ne spună d-lor, carĭ acum iau în deşert partidul şi programul nostru naţional, carĭ sunt revendicările lor naţionale române şi care este fundamentul pe care şi-le razimă? Sĕ nile spună pentru ca apoi sĕ le spunem şi noi la rêndul nostru, „care şĭ-a ales partea cea uşóră de viéţă.“

Braşov, 29 Octomvrie v.

Intêlnirea Ţarului cu împĕratul Germaniei. Diarul *„Berliner Tageblatt“* află din Petersburg, din sorginte acreditată, că peste câteva ɗile va avea loc o întêlnire între Ţarul *Nicolae* al Rusiei şi împĕratul *Wilhelm* al Germaniei la Skiernevice. Cercurile guvernamentale rusescĭ atribue o mare importanţă acestei intêlnirĭ. Inainte de a pleca în actuala sa călĕtorie de inspecţie a trupelor, Ţarul a ɗis către ministrul curţiĭ şi către directorul ministeriului curţii: „Doresc ca primirea Majestăţiĭ Sale împĕratului (Wilhelm) sĕ aibă un caracter de estremă cordialitate“.

Se asigură, că se fac deja pregătirĭ pentru întêlnirea celor doi suveranĭ amicĭ. Se va face o revistă militară şi o mare vînătóre.

O întrunire romano-slavă. Diarul din Praga „Narodni Listy“ publică o telegramă a presidentului uniunei romano-slave din Moscva, Spiridowicz, în care se aduce la cunoscinţă, că în 21 l. c. n. se va ţiné în edificiul universităţiĭ din Paris sub presidiul lui Paul *Dechanels* o mare întrunire, care se va ocupa, cu *mişcarea romano-slavă.* Telegrama apeléză la toţĭ patrioţiĭ slavi, ca sĕ iee cât de mulţĭ parte la acéstă întrunire.

O telegramă în acelaşi sens publică şi diarele din România, *în care sunt rugaţĭ Româniĭ patrioţĭ sĕ participe la acéstă întrunire.*

Trecerea Ruşilor prin Dardanele. Din *Constantinopol* se telegrafézĕ, că acolo se asigură, că *flota rusă din Marea-Negră va trece sĕptĕmâna viitore prin Dardanele* pentru a se uni cu escadra Balticei. Ruşiĭ pregătesc în insula Creta marĭ deposite de cărbunĭ. „Daily Mail“ din Londra află, că Anglia se va opune în mod hotărît trecerei flotei rusescĭ prin Dardanele. Anglia îşĭ concentréză la Dardanele o mare flotă. Se ɗice, că întêlnirea Ţarului cu împĕratul Wilhelm ar avé de scop sĕ împiedece conflictul cu Anglia, ce ar isbucni din incidentul trecerei flotei rusescĭ prin Dardanele.

Alegerea presidentului Statelor unite. Marţĭ s'au făcut în tóte cercurile electorale din Statele-unite alegerĭ pentru delegaţiĭ, carĭ au sĕ-şĭ dea voturile lor la timpul sĕu (peste vre-o 3 sĕptĕmânĭ) pentru noul president al Statelor-Unite. De astă-dată alegerile au fost fórte agitate ca nicĭ când, participând la alegerĭ peste 14.000,000 de alegĕtorĭ. Alegerile au fost favorabile presidentului de până acum *Roosevelt, reuşind sĕ fie aleşi cu mare majoritate tot delegaţĭ, carĭ îşĭ vor da voturile pentru dênsul.* Contracandidatul *Parker* a rĕmas în minoritate. Resultatul acestor alegerĭ asigură deja de pe acuma presidenţia d-lui Roosevelt. Indată după publicarea resultatului alegerilor, presidentul Roosevelt a adresat alegĕtorilor mulţămitele sale pentru încrederea pusă în el, declarând tot-odată, că la proximele alegerĭ nu-şĭ va mai pune candidatura sub nicĭ o condiţiune.

Contracandidatul Parker i-a adresat din acest incident următórea telegramă: „Poporul a aprobat prin votul sĕu în mod hotărît administraţia D-Vóstă. Te felicit“.

Din dieta ungară.

Şedinţele de Miercurĭ (9 Noemvrie) şi Joi (10 Noemvrie).

In dieta ungară se desfăşură actualmente o luptă mare în jurul *propunerei de revisuire* a regulamentului camerei.

Şedinţa de Miercurĭ a fost ocupată întrégă de discursurile contelui *Apponyi* şi ministrului preşedinte *Tisza.*

Contele Albert ***Apponyi***, luând cuvêntul în cestiunea revisuirei, a ţinut un straşnic discurs, în care s'a ridicat cu totă oratoria sa contra planurilor contelui Tisza. Din argumentele lui mai principale relevăm următórele:

Admite şi el, că trebue sĕ se garanteze în viitor valorarea voinţei majorităţii; mai înainte însĕ trebue îngrijit, ca majoritatea acésta sĕ fie espresiunea voinţei naţionale. Esemplul cu Anglia, la care s'a referit Tisza, nu se póte aplica la Maghiarĭ. Anglia e un regat naţional, care nu e legat de un alt stat, ca Ungaria de Austria. Domnitorul Ungariei, pe lângă cea mai mare bună voinţă a lui, este espus influenţelor strĕine. Restrîngerea draconică a regulamentului camerei englese s'a făcut numai atuncĭ, când s'a ajuns maximul mĕsurei în garantarea manifestărei voinţei naţionale.

Manifestarea voinţei naţionale este cu totul redusă în Ungaria şi echilibrul constituţional dintre rege şi „naţiune“ este conturbat grav în paguba „naţiunei“, cu tóte că acest echilibru ar trebui sĕ fie susţinut tocmai în interesul tronului, căcĭ altfel se subminézĕ respectul şi iubirea către tron.

Pentru a-se restabili echilibrul conturbat, e necesară reforma parlamentară prin lărgirea dreptului de alegere. Reforma acésta trebue sĕ se facă, fără a-se nutri temerea, că prin ea s'ar primejdui supremaţia rassei maghiare. Caracterul maghiar al ţĕrii este asigurat şi nu póte fi sdruncinat prin nicĭ un fel de mechanică. Ungaria organisată pe basă democratică, e scutită faţă de pericolele politicei de gravitare în afară.

Numai făcêndu-se reforma electorală oratorul póte sĕ aprobe lărgirea drepturilor majorităţii, — aşa cum vré Tisza, prin planul sĕ de revisuire.

Regulamentul camerei este un drept suveran al representanţei poporului; *puterei regescĭ nu-i este permis a-se amesteca* aicĭ, ér contele Tisza face cel mai rĕu serviciu corónei prin acest amestec.

Ministrul preşedinte ameninţă cu forţa Nu sciu ce înţelege el sub cuvintele de mĕsurĭ de forţă. Dér décă ar vré sĕ reîmprospeteze propunerea sa din anul trecut şi décă îi trece prin minte a provoca o hotărîre nepermisă de regulamentul camerei, atuncĭ sĕ nu uite, că urmarea unei astfel de procederĭ ar fi, că hotărîrile aduse cu ajutorul unui regulament făcut pe cale ilegală, ar fi *nule şi nevalabile.*

Jurămêntul, ce l'a făcut regele pe constituţiune, nu va permite un astfel de atentat parlamentar.

Cuvintele aceste ale contelui Apponyi au fost urmate de o scenă fórte agitată. Cei din stânga au început sĕ protesteze fórte sgomotos în contra unui astfel de atentat.

Rakovszky: Aşa e! Unde e jurămêntul regesc?

Pap Zoltan: Persóna regelui prea iese în relief.

Ugron G: Viitorul dinastiei!? *Voiŭ deveni îndată republican!*

Polonyi G: E sigur, că décă s'ar întîmpla acésta, *are sĕ se formeze un partid antidinastic.*

Pap Z: Atuncĭ póte sĕ vină *glonţul şi furcile, noi vom sta faţă.*

Olay: Mi-ar plăcé sĕ vĕd un president, care ar cuteza sĕ facă aşa ceva. *I-aşĭ smulge urechile.*

Apponyi: regretă, că cuvintele lui au dat prilegiŭ la astfel de scene. El n'a vrut sĕ ɗică altceva, de cât că coróna n'ar sancţiona legile votate pe cale ilegală.

Apoi a încheiat ɗicênd, că nu revisuirea regulamentului e lucru de urgenţă, ci garantarea curăţeniei vieţiĭ constituţionale maghiare. Tocmai pentru acésta nu va ajuta pe Tisza în întreprinderile lui, ci i-se va opune din tóte puterile.

Ministrul preşedinte ***Tisza*** luând cuvêntul ca sĕ rĕspundă contelui Apponyi a declarat înainte de tóte, că *corona stă*

cu desĕvîrşire departe de acţiunea revisuirei. El însĕ în calitate de conducĕtor al majorităţii ar sĕvêrşi o întrelăsare gravă, décă într'o cestiune atât de însemnată ca reforma regulamentului, n'ar fi luat asupră-şi *rĕspunderea* pentru acţiune.

Pentru-ca lumea sĕ fie în clar asupra acţiunei sale; Tisza declară, că nu vrea sĕ restringă libertatea cuvêntului. Şi contele Apponyi recunósce necesitatea acestei reforme. Nu odată s'a întêmplat, că tocmai pe când contele Apponyi presidia şedinţele camerei, el a trebuit sĕ apeleze la oposiţie, sĕ nu calce în picióre regulamentul camerei. Părerile contelui Apponyi însĕ fórte adese-orĭ se schimbă şi-i place a învăli în devize plăcute ceea-ce e necesar. Apponyi deschide acum largĭ porţile pentru toţĭ aceia, carĭ vor sĕ retireze. Rolul lui Apponyi e un bombasticism, cu care ţéra s'a obicĭnuit deja. Ceea-ce vrea el şi oposiţia, e votul universal. Pentru-ca sĕ urmeze acésta, e de lipsă, ca poporul sĕ aibă convingerĭ patriotice şi seriositate. *Décă nu vrem sĕ aruncăm ţéra în prăpastie, atuncĭ nu este permis sĕ sporim numĕrul alegĕtorilor aşa de tare, cum doresce oposiţia. Sĕ căutăm mai întâiŭ a pune basele politicei naţionale maghiare.* Nu vrem sĕ mergem aşa departe, în cât sĕ primejduim viitorul naţiunei. (Strigărĭ din stânga: hop hopp! Abzug Tisza!)

Şedinţa de Joi (10 Nov.)

Inainte de a se întra în ordinea de ḑi, oposiţia însceneză o înfocată discuţie asupra regulamentului. S'a trecut apoi la desbaterea propunerei Tisza

Au luat cuvêntul Ioan *Samassa* (partidul naţional) şi I. *Hoch* (banfiist). Acesta din urmă a atacat violent pe Tisza.

Când contele *Tisza* s'a ridicat sĕ-i rĕspundă, un sgomot infernal s'a produs pe băncile oposiţiei. *Polonyi* a cerut cuvênt la regulament. Sgomotul ţine într'una şi luà proporţiĭ fórte marĭ când presidentul n'a dat cuvênt lui Polonyi.

Ministrul preşedinte *Tisza* îşĭ continuă discursul, cuvintele lui însĕ fură înecate de sgomotul infernal.

Oposiţia cerù *şedinţă secretă.* Presidentul declară, că nu admite cererea. A pretins, ca mai întâiŭ sĕ fie ascultat Tisza.

Sgomotul isbucni atuncĭ din nou. *Tisza* pierḑêndu-şĭ cumpĕtul strigà: Vom apĕra regulamentul camerei şi nu-l vom lăsa sĕ fie batjocurit. (Aplause sgomotóse şi strigărĭ de „éljen“ în drépta.)

Se făcù de-odată linişte. Tisza profită de moment şi cu voce stentorică strigà către oposiţie:

— *Mĕ duc la regele!*

Sgomotul şi scandalul începe din nou

Ş'a ţinut apoi şedinţa secretă, în care Polonyi a spus, că a cerut cuvêntul la regulament pentru-că trecuse deja ora 2 şi voia sĕ împiedece cu forţa pe Tisza de a mai vorbi peste timpul reglementar.

S'a deschis apoi érăşĭ şedinţa publică, care durà până la órele 4 d. a.

Un glas unguresc pentru independenţa Transilvaniei.

Societatea *„Országos magyar Szövetség“* al cărei preşedinte este cunoscutul conte şovinist Ioan *Eszterházy*, a început la 5 Noemvrie o serie de conferenţe asupra Transilvaniei. Cel dintâiŭ, care a luat cuvêntul, a fost statisticianul *Balogh* Pál, care a arătat, că Românii se înmulţesc în Ardeal şi numĕrul Ungurilor scade.

După Balogh a vorbit *Sándor* Jozsef, secretarul „Kulturegylet-“ului ardelean care a arătat, că *Ardealul* a pierdut prin uniunea cu Ungaria. Sub „Ardeal“, firesce, sunt a se înţelege aicĭ Ungurii din Ardeal, carĭ la 48, când umblau cu *„Unio vagy halál“*, terorisând pe Românĭ şi pe Saşĭ, au creḑut, că au asigurat maghiarisarea Ardealului îndată-ce îl vor fi unit cu Ungaria.

Din incidentul acesta *Gyárfás Elemér* scrie în „E-k“ din Clujiŭ un articol, în care susţine cu date istorice, că o ţéră numai atuncĭ se póte desvolta, când rĕmâne în cadrul tradiţiilor sale istorice. Gyárfás citéză cuvintele lui *Cserei* Mihály, care a ḑis, că asupra Transilvaniei tóte relele din Ungaria au venit.

Deşi numiţii domnĭ au în vedere în prima linie *elementul maghiar* din Ardeal, totuşĭ este surprinḑĕtor, că tocmai din partea celor de la *„Kulturegylet“* se ridică acum asemenea glasurĭ.

Regele George al Greciei în Viena. După o călĕtorie mai lungă în Europa, regele Greciei s'a oprit la întórcere timp de o sĕptĕmână în Viena, unde a avut convorbirĭ politice cu împĕratul şi cu contele *Goluhowski*, precum şi cu diferiţĭ diplomaţĭ. Douĕ cestiunĭ marĭ sunt, carĭ preocupă actualmente Grecia: dorinţa de a anexa Creta şi planul de a stabili o juncţiune de cale ferată între *Pizen—Viena,* via Salonic. In ambele cestiunĭ este vorba de a ţine cont de susceptibilităţile sublimei Porţĭ, care în timpul din urmă nu prea este favorabilă Grecilor. Nu se scie décă regele Elenilor a putut sĕ obţină pe la curţile strĕine mai mult de cât nisce promisiunĭ vagĭ.]

In dieta Galiţiei deputatul *Stoialovski,* preot gr.-cat. rutén, a ţinut un discurs violent îndreptat *contra partidelor polone* atât conservativ, cât şi democratic, pe motiv că s'au făcut slugĭ plecate jidovilor. Tóte partidele polone laboréză de duhul liberalismului, care demoraliséză ţéra şi o dă pradă jidovilor. N'avem nicĭ un motiv de a ne entusiasma pentru *constituţionalismul austriac. (Vayhinger:* Firesce, d-tale îţĭ mai place cnutul rusesc!) Părintele *Stoialovski:* Adecă ce găsiţĭ D-vóstrĕ mai bun în Austria, póte *absolutismul biurocraţiei?* Seŭ póte biurocraţia rusescă este mai rea de cât cea austriacă? (Contele *Dzieduczycki:* Asta-i impertinenţă! Nu cumva sĕ glorificăm barbariile făptuite împotriva catolicilor din *Kroze?* Sĕ ridicăm monumente călăilor?) *Stoialovski* a continuat vorbirea timp de o oră şi jumĕtate, ér Poloniĭ au părăsit sala.

Evenimentele din Innsbruck.

In cercurile universitare din Innsbruck domnesce părerea, că facultatea italiană va fi transpusă la Trient, pentru a evita în viitor tulburărĭ şi demonstraţiunĭ de felul celor întîmplate sĕptĕmâna trecută. Cercetările contra autorilor tulburărilor continuă. Până erĭ au mai fost arestaţĭ 16 Germanĭ, acusaţĭ că ar fi implicaţĭ în scandalurile întêmplate.

Intrunirile şi manifestaţiunile italiene contra Germanilor continuă. Municipiul din Cervignono a adresat ministrului Koerber o telegramă, în care se cere transpunerea facultăţii italiane la Trient. Asociaţiunea Trientinilor, Istrienilor şi a Dalmatinilor din Roma a decis convocarea unui mare meeting de protestare contra Germanilor. Studenţii din Florenţa şi Livorno de asemenea au protestat contra atitudinei Germanilor din Innsbruck

Studenţii germanĭ din Viena au luat următórea resoluţiune: Senatul academic sĕ relege pe toţĭ studenţii italienĭ, carĭ au luat parte la tumulturile din Innsbruck şi sĕ denege înscrierea acelor studenţĭ italienĭ, carĭ au fost eliminaţĭ de la alte universităţĭ.

O parte din studenţii sêrbĭ şi croaţĭ de la universitatea din Agram au adresat societăţii „Circolo Academico Italiano“ din Innsbruck următórea telegramă: „Tinerimea academică progresistă croată şi sêrbă condamnă în modul cel mai hotărît urmările triste ale agitaţiunilor şoviniste-pangermane din Innsbruck şi îşĭ esprimă simpatiile lor colegilor italienĭ persecutaţĭ ca unor luptătorĭ pentru egala îndreptăţire naţională şi academică în Austria“.

Rĕsboiul ruso-japones.

Scirile ce sosesc despre situaţiunea la *Port-Arthur* sunt fórte contradicĕtóre. Pe când unele telegrame vestesc mereu despre pretinse succese marĭ ale Japonesilor şi chiar despre căderea de forturĭ interne, pe atuncĭ scirile din isvor rusesc afirmă, că Japonesii stau încă în afară de linia proprie de fortificaţiunĭ.

„Daily Mail“ anunţă din *Cifu,* că Japonesii au încetat cu asediarea Port-Arthurului. Japonesilor numai în parte lĭ-a succes încercarea, ca sĕ susţină în forturĭ tunurile cucerite de la Ruşĭ, deórece Ruşii i-au luat între douĕ focurĭ şi lĭ-au zădărnicit operaţiunile.

Diarul berlines *„Tageblatt“* anunţă următórele din *Petersburg:* După informaţiunile positive, *nicĭ unul din cele 26 forturĭ de la Port-Arthur n'a căḑut în mânile Japonesilor.* Fortul *Kuropatkin,* pe care l'au ocupat Japonesii, s'a făcut în timpul din urmă şi e situat la distanţă de mai mulţĭ chilometri în afară de linia de fortificaţiunĭ. In urma atacului sistematic, ce l'au îndreptat Japonesii contra frontului liniei de apĕrare de nord, deja în August s'a aşteptat căderea acestui fort. Inaintarea Japonesilor contra frontului de nord nu e decât cestiune de timp; e însĕ o mare întrebare, décă prin cucerirea acestui front va cădé şi cetatea. In actualul stadiu al luptei, *Stössel* e firm decis a desfăşura resistenţă până la fine, mai ales că el scie că flota din Baltica e pe drum. Port-Arthurul e provĕḑut din belşug cu tóte cele necesare până la finea lui Ianuarie.

Pe câmpul de rĕsboiŭ din *Manciuria* nu s'au întêmplat în ḑilele din urmă evenimente mai însemnate. Micĭ ciocnirĭ de avantposturĭ — atâta tot.

După o depeşă din Petersburg, comandantul primei armate rusescĭ generalul *Linevicĭ* a sosit alaltăerĭ la Mukden, unde a fost primit cu mare însufleţire.

In Tienling generalul a felicitat călduros pe subcolonelul *Spiridonov,* care a condus la Port-Arthur ultimul tren cu muniţiunĭ. Linevicĭ i-a ḑis:

— D-Vóstrĕ aţĭ făcut posibil eroilor noştri, ca sĕ resiste atâta vreme. Sunt convins, că Japonesii nu vor puté cuceri cetatea.

— Nu, nicĭ-odată! rĕspunse Spiridonov.

Linevicĭ a luat alaltăerĭ comanda asupra trupelor sale.

SCIRILE ḐILEI.

— 29 Octomvrie v.

Jubileul societăţii Macedo-Române. Duminecă în 31 Octomvrie st. v. societatea macedo-română înfiinţată acum un sfert de secol în România, îşĭ va serba a 25-a aniversare a înfiinţării ei. Ne asociăm şi noi cu tótă dragostea la jubileul acestei societăţĭ culturale, care şĭ-a pus drept ţîntă apĕrarea intereselor de viéţă ale fraţilor macedo-românĭ, dorindu-i încă mulţĭ anĭ de rodnică activitate.

Mortea generalului Algiu. In nóptea de 9 spre 10 Noemvrie a repausat în locuinţa sa, str. Brezoianu din Bucurescĭ generalul Ioan *Algiŭ* în etate de 70 anĭ. Repausatul a întrat în etatea de 22 anĭ ca sub-locotenent în armata română. In rĕsboiul de la 1877/78 a luat parte ca colonel şi s'a distins. La 1891 a fost avansat la rangul de general, ér la 1896 a trecut la pensie. Repausatul general s'a ocupat şi cu politica, făcênd parte din partidul conservator şi sub ministerul Cantacuzino a ocupat postul de prefect de poliţie în capitala României.

Procesul cărţilor de cântece — de I. *Dariu,* s'a judecat la 4 Noemvrie n. la tribunalul din Tĕrgu-Mureşului. Acusaţĭ au fost d-nii I. *Dariu,* ca autor şi H. *Zeidner,* ca editor. Amêndoi au fost apĕraţĭ de d-l advocat Dr. Enea *Draia* din T.-Mureşului. Cu tóte argumentele aduse de apărător, totuşĭ tribunalul a dat loc acusei procurorului şi prin sentinţa publicată, *a ordonat confiscarea cărţilor de*

FOIELTONUL „GAZ. TRANS.“

Tunelul.

Idilă în tren.

Cine n'a şeḑut pe băncile gimnasiului, acela nu scie de ce sensaţii este stăpânit abiturientul în momentul când cu patalamaua de „maturitate“ în buzunar întórce spatele şcolei secundare pentru tot-déuna. Intréga gamă a concepţiei de viéţă filantropică sbârnâe în sufletul vesel al tinĕrului şi culmea fericirei lui se manifestă în dorinţa şi necesitatea de a îmbrăţişa „tóta lumea“. Spre norocirea masselor celor marĭ ale ómenilor burghezĭ cu aspiraţiunĭ de tóte ḑilele, dorinţa acésta rĕmâne, abstrăgênd de la fórte puţine esceptiunĭ, neesecutată.

In faţa unei astfel de esceptiunĭ se afla astăḑĭ tinĕrul Mulus.

După o nópte de „chef cu lăutarĭ“ petrecută împreună cu ceilalţĭ abiturienţĭ colegĭ, plecà cu trenul spre a se bucura de timpul vacanţei pe moşia părintéscă.

Vis-à-vis de dênsul şedea în compartiment o tînĕră domnişóră, care n'avea mai mult de şeptespreḑece anĭ, şi pe cât putea zări prin voalul gros, ce-i acoperea faţa, de o frumuseţă estraordinară.

Inima romantică a abiturientului se aprinse la moment. Dorinţa de a îmbrăţişa „întréga omenire“ se reduse la representanta drăgălaşă a acesteia. Sĕ-i fure o sărutare, asta era, după părerea tinĕrului, nu numai dreptul, dér chiar datoria lui.

Tótă fiinţa lui se cutremurà de sensaţia jindului de aventurĭ şi ochii i-se pironiseră la guriţa fetei, care era ca o ciréşă cóptă — dér, firesce, orĭ ce lucru din lume trebue sĕ-şĭ aibă începutul. Tinĕrul simţia că ar avé curagiul sĕ biruéscă în felul lui Simson chiar şi pe un leu, — dér metoda acésta nu se putea aplica asupra unei dame. Sĕrmanul nu găsia de loc firul pe care sĕ-l apuce spre a începe o conversaţie, cu scop de a introduce în chip potrivit atacul de mai târḑiu, pentru-ca fata sĕ nu crédă póte că are intenţiunĭ fraudulóse faţă cu punga şi nu faţă cu guriţa ei.

Nu găsia nimica, nicĭ baremĭ o frasă despre timp... De ar începe măcar ea.

In zadar ofta adênc şi semnificativ, în zadar scria fel de fel de note în carnetul sĕu, înzadar se apleca din când în când cu repeziciune speriósă, uitându-se pe sub băncĭ şi prin colţurĭ, ca şi cum ar fi auḑit acolo un sgomot suspect, nimic, nimic nu putea sĕ atragă atenţiunea ei. In desperarea sa îi veni într'un moment ideea sĕ-i céră chibriturĭ, din nenorocire însĕ n'avea la sine ţigărĭ. Şi nu va trece mult timp şi vor ajunge la un tunel, unde negreşit va trebui sĕ-şĭ esecute atentatul. Se uita furios înaintea sa, blăstămându-şĭ sórta şi stângăcia.

Dér étă că de-odată se întêmplà un lucru neaşteptat: O voce dulce se auḑi de sub voal: „N'ai fi aşa de amabil sĕ laşĭ puţin feréstra în jos?“

Ca electrisat sărì abiturientul de la locul sĕu:

„O, cu plăcere! cu plăcere, stimată domnişóră, décă doriţĭ până la centrul pămêntului.“

„Ah, nu! Aşa jos... Nu! Mulţumesc!

„O, mĕ rog! pentru puţin!“

Acesta e felul cel mai neghiob de a încheia o conversaţie, căcĭ prin asemenea cuvinte se taie dintr'odată firul. Ce era însĕ de făcut? Firul s'a rupt şi furătorul de sărutărĭ cu inima de iepure, nu sciu sĕ-l mai înnóde. Tunelul se apropia din ce în ce mai mult. O fluerătură scurtă, şi ocasiunea putea sĕ-i scape pentru vecie. In situaţia acésta abiturientul apelà la tóte duhurile şi în sfîrşit scóse bolborosind aceste cuvinte: „Stimată domnişóră, sĕ ridic érăşĭ feréstra?

„O, da, décă sunteţĭ aşa de gentil!“

„Până la ceriŭ, décă doriţĭ!“

„O, nu! Aşa sus... nu! Mulţumesc!

„Mĕ rog... pentru puţin.“

Cu acésta se restabilli érăşĭ vechea situaţie. Tunelul era aci. Incetul cu încetul linia devenia mai strîmtă şi în drépta şi stânga se ridicau păreţĭ înalţĭ. Sgomotul produs de róte devenia mai surd şi o tăcere discretă şi încuragiatóre domina în compartiment. Se făcea din ce în ce mai întunerec şi inima tinĕrului tăcăia la fiecare învêrtire de rótă mai tare. Acum rĕsunà fluerătura stridentă şi la ferestri se

cântece. Acusații n'au fost judecați la cheltuieli. Procurorul s'a mulțumit cu sentința de confiscare. Apĕrătorul Dr. Enea Draia, în numele acusaților, a anunțat recurs.

Dieta Bucovinei a votat în ultima sa ședință următórele subvențiuni institutelor culturale românesci: Soc. dómnelor române (pentru asilul de copii) 250 cor. Soc. „Țĕranul“ din Broscăuț 60 coróne. „Școla Română“ 600 cor. Soc. dómnelor române 1000 cor. Filiala „Școlei române“ din Siret 250 cor. Internatul de băeți din Siret 500 cor. Aceluiași internat pentru clădire din suma acordată de 6000 cor. o rată de 1000 cor. Filiala „Școlei române din Cernăuți“ 400 cor. Intern. de băeți români din Cernăuți 4000 cor. Aceluiași internat pentru lărgirea edificiului, din suma de 20,000, rata de 6000 cor. „Soc. pentru cultură și literatură“ 2000 coróne. Filiala „Școlei române“ din Câmpulung 1000 cor. Revista „Junimea literară“ 300 cor.

Moșia Negoiu din România, proprietate a statului sêrbesc, a fost vîndută cu douĕ milióne trei sute de mii de dinari. Din acéstă sumă 455,000 de dinari vin soției ministrului unguresc de agricultură *Tallian*, care este rudă cu Obrenovicii.

Pentru masa studenților români din Brașov au întrat: de la *„Crișana“* societate de credit din Brad *50 cor.*, de la dómna *Elena văd. Pop Craioveanu* din Hălchiu întru pomenirea rĕposatului ei fiu Vasilie, la $^1/_4$ de an de la mórtea lui 5 cor., din același incident donéză și d-l *Vasilie Crĕngă* învĕțător în Hălchiu 5 cor. — Priméscă generoșii donatori cele mai călduróse mulțămite. — *Direcțiunea școl. med. gr. or. române.*

Esamen cu distincție. Ni-se scrie din Salzburg: Traian *Suciu* (Transilvănén din comuna Bogat) absolvent al gimnas. român gr. or. din Brașov, care în anul acesta și-a terminat anul de voluntar la regiment. nr. 59 Salzburg, a depus esamenul de ofițer în reservă cu distincțiune (Auszeichnung) și a fost lăudat pentru acest succes strălucit, cu atât mai mult, căci Suciu a fost singur dintre atâți voluntari negermani de aici, care într'un an și-a însușit limba germană în așa mare mĕsură, încât a fost în stare sĕ rĕspundă din tóte obiectele în acéstă limbă cu așa un resultat frumos. Onóre acestui brav tînĕr pentru cinstea ce a făcut în străinătate și némului sĕu și școlei din care a eșit.

Noi advocați români. Din Budapesta primim scirea, că la tabla regéscă de acolo au făcut censura de advocat în dilele acestea d-nii: Dr. Liviu *Cigăreanu* și Dr. Vasile *Meșter*, fost redactor la rĕposata „Tribună“ din Sibiiu. D-l Dr. V. Meșter și-a deschis deja cancelaria în Maria-Radna.

In dieta Austriei de jos s'a votat în diua de 9 Noemvrie un proiect de lege prin care se interdice jidovilor tăiatul ritual al animalelor, care constitue o adevĕrată tortură, incompatibilă cu spiritul umanitar al secolului, care își întinde protecția sa chiar și asupra animalelor.

Primii fulgi de zăpadă au cădut adi diminéță peste orașul nostru și în curênd s'a întins o pătură albă de zăpadă peste acoperișele caselor și délurile din împrejurime. Un vênt ghețos de iérnă, care a suflat tótă nóptea, a prevestit sosirea solilor sburdalnici și temperatura scădută, care a urmat, ne face sĕ simțim în tótă puterea împărăția iernei.

Concert. In sala cea mare a Societății de meserii (Gewerbeverein) Dumineca, 13 Noemvrie, musica regimentului de infanterie nr. 50 va da un concert sub conducerea personală a noului capelmaistru. Intrarea 40 bani de persónă. Inceputul la órele 8 séra. In sala de mâncare a Societății de meserii în fie-care séră cântă banda lui Costi *Gălușcă.*

De la comună.

Representanța comunală a orașului Brașov a ținut în diua de 9 Noemvrie adunarea generală sub președința primarului d-l *Hiemesch.* In acéstă adunare s'au desbătut mai multe cestiuni de interes public. Primarul d-l Hiemesch rĕspunde la diferite interpelații; între cari și la interpelația d-lui I. *Aron* referitóre la aședarea felinarelor pe unele strădi din Scheiu și la regularea strădii „Pe Costă“. Și una și alta s'a făcut conform decisiunei adunării, ér décă interpelantul nu e mulțumit, sĕ facă petiție deosebită.

In privința zidirei unui spital pentru bolnavii de ochi, care sarcină s'a oferit guvernul a o lua asupra sa, décă orașul va oferi locul viran necesar, decisiunea s'a amânat pentru adunarea, ce se va convoca peste 30 dile.

Protopretorele Mihail Bardossy s'a oferit a cumpĕra castelul din Bran și grădina ce-l împrejmuesce, precum și partea de pădure numită „Valea Grajdului“ pentru suma de 20,000 corone. Adunarea a decis ca numitul castel, avênd în vedere valórea lui istorică, sĕ nu se vêndă nici cu un preț.

In comisiunea centrală, a cărei mandat a espirat, s'au ales ca membri cu unanimitate d-nii: W. Schmidts, G. Hertel, R. Bolesch, Enric Hiemesch, L Kamner, M. Korodi, C. Schnell, Fr. Lurtz, I. Marzell, Fr. Schiel, George Navrea, W. Teutsch, St. Stinghe, I. Moór, C. Weber și Dr. I. Zakariás.

Alegerile municipale în comitatul Făgărașului.

De lângă Olt, Noemvrie 1904.

In 17 Noemvrie st. n. se vor face alegerile municipale în comitatul Făgărașului.

Este deci datorința fie-cărui Român inteligent, independent, și a fie-cărui alegĕtor român, ca sĕ lucreze din tóte puterile ca sĕ ne validităm la aceste alegeri, candidând în tóte cercurile bărbați români independenți și ómeni devotați causei române.

Se impune deci în mod imperativ o concentrare a elementelor bune și independente în fie-care cerc electoral, ca acestea apoi unindu-se asupra candidaților, sĕ se purcédă la alegere în mod solidar, energic și impunĕtor.

Acésta este cu atât mai necesar, cu cât la ultima alegere, din causa nepăsărei și neinteresărei celor chemați, puterea oficiósă a dobêndit resultate neașteptate în multe cercuri, impunêndu-și în locul Românilor uneltele sale, până *chiar și simpli scriitorași de pe la preturi.* (Și acésta într'un comitat aprópe curat românesc! Red.) Unele locuri le-au ocupat tot prin presiunea oficiósă ast-fel de funcționari administrativi, *cari din oficiu sunt deja membri ai adunării municipale.* Nisce alegeri superflue acestea, — numai spre a scóte pe Români din locurile avute.

Un rol pe cât de nepotrivit, pe atât de influințător și-au însușit de un timp încóce la alegeri,—se înțelege în mod abusiv, — notarii comunali și cercuali. Ei fac, vrênd nevrênd, serviciile de corteși oficioși, folosindu-se de tóte mijlócele și apucăturile, cari le stau la disposiție, numai pentru a-și câștiga merite înaintea mai marilor lor.

Și cei mai mulți nu sunt nici siliți, nici avisați la ast-fel de servicii, cari fórte des îi aduc în contradicere cu interesele române naționale, cu interesele poporului și ale comitatului, — ba de multe-ori îi aduc în conflict și cu sentimentele lor naturale și drepte, cu consciința lor.

Li-ar sta deci mai bine, décă nici dênșii nu s'ar îmbulzi și nici nu s'ar face uneltele altora — de multe-ori nu numai strĕini, dér chiar dușmanii Românilor.

Acestea în interesul general românesc și în special al comitatului Făgăraș.

Censor.

Convocare.

Fiind alegerile municipale în comitatul *Făgărașului* puse pe *17 Noemvrie* n. a. c., onorații membrii ai clubului comitatens român sunt convocați la o consfătuire pe Dumineca 13 l. c. la 7 óre séra în sala cea mică de la hotelul „Paris“ din Făgăraș.

Făgăraș, în 8 Noemvrie 1904.

Dr. Ioan Șenchea, secretar. *Iacob Macaveiŭ,* președinte.

Raportul semestral
al viceșpanului comitatului Brașov.

— Urmare. —

Spitalul local sub conducerea doctorului primar Dr. W. Krauss cu capacitatea dênsului înaltă și dibace desvoltă o activitate escelentă și ar fi de dorit ca acest spital sĕ se zidéscă cât mai în grabă. — Vice-șpanul împreună cu representantul firmei din Arnd Fischer au umblat tóte *drumurile comitatense plantate* cu pomi și au constatat resultatul nefavorabil al procedurei de până acum, în urma căreia comisiunea administrativă a însărcinat pe vice-șpanul a planta drumurile Brașov — Zizin și Brașov—Rêșnov după un metod nou în cadrul budgetului. — Vice-șpanul și comisiunea silvanală comitatensă a făcut un proiect motivat pentru întocmirea unui *curs de împletit de coșuri.* Anume comuna Codlea a plantat în primăvara anului 1904 o livade de o holdă catastrală cu 500.000 altoi de salcie de împletit căpĕtați de la stat și acum cere ca din partea statului sĕ se înființeze în tómnă séu în iarnă un curs de împletit séu sĕ se trimită un instructor ambulant, éră comuna sĕ fie ajutată la procurarea uneltelor necesare pentru acest curs, dorind sĕ întroducă împletitul de coșuri ca industrie de casă. Cererea a fost înaintată la Ministeriul de agricultură cu recomandațiune căldurósă. — Moment însemnat este dispozițiunea făcută în causa lucrărilor pentru *asigurarea țermurilor* rîului de munte proiectate de comuna Tărlungeni.

Fiind eschisă posibilitatea ca comuna sĕ esecute lucrările proiectate de puterile ei — fără nici un ajutor — éră suma destinată spre acésta absolut nesuficientă, vicecomitele a făcut o rugare la ministeriul de agricultură, ca sĕ acorde un ajutor comunei în scopul esecutărei acestei lucrări. Ministrul de agricultură a pus deja în perspectivă ajutorul cerut. — In luna Septemvre s'a ținut în Codlea o conferință importantă sub presidiul vicecomitelui în care s'a discutat *economia de cai.* In urma întroducerei economiei de vite din Pinzgau s'a negligat economia de cai. In multe comune sunt cai aleși și nu lipsesc nici pășunile bune. Comandantul herghelei din Sepsiszentgyorgy a espus principiile fundamentale ale economiei raționale de cai și a propus sĕ se înființeze o herghelie. Esistă atât pășuni corĕspundĕtóre cât și celelalte condițiuni prealabile. Conferința a stabilit un program hotărît pentru procedura ce are sĕ fie urmată. — In cestiunea *regulărei pășunilor,* cari formézǎ proprietatea comunelor, în urma hotărîrei comisiunei agronomice și pe basa îndrumărei detailate a d-lui fișpan, vice-șpanul a dispus și în multe locuri s'au și făcut pașii de lipsă.

(Va urma.)

NECROLOG. Subsemnații cu inima înfrântă de durere facem cunoscut tuturor cunoscuților și amicilor nereparabila perdere a mult iubitei și în veci neuitatei fiică, soră, mătușe și cumnată **Zinca Roman născ. Cepeș,** presidenta reuniunii femeilor române gr. cat. de la înființarea acesteia, proprietara crucei Elisabeta Dómna decedată după lungi și grele suferințe Mercuri în 9 Noemvriea n. a. c. la 4 óre diminéța în etate de 64 ani. Rĕmășițele pământesci ale scumpei repausate se vor depune spre odihna vecînică Vineri în 11 Noemvrie n. a. c. la 2 óre p. m. în cimiteriul gr. cat. din loc.

Făgăraș, 9 Noemvrie 1904. Catinca Cepeș mamă, Vasile Dămian cumnat, Ovid Făgărășianu și soția, Elvira Făgărășianu și soțul, Dr. Laurențiu Pop, Alma, Vasile, Aurora, George, Valer, Romulus, Traian, Sabina, Ecaterina, Steluța și Elvira nepoți și nepóte. Mircea și Anicuța strănepoți, vĕd. Luisa Făgărășianu, vĕd. Ana Filip, Aurelia Dămian și Alexandru Cepeș frate și surori.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 11 Novembre. Se svonesce că contele Tisza va face Luni propunerea relativă la revisuirea regulamentului.

Petersburg, 10 Noemvrie. Cercurile oficiale desmint în mod categoric faima, că generalul *Stössel* va fi silit sĕ se retragă cu garnisóna de 10.000 pe peninsula Tigrului.

Londra, 10 Noemvrie. Din *Cifu* se telegrafiéză, că Japonesii își concentréză atacurile asupra forturilor din Liaoteșan și Muntele de Aur. Linia principală de fortificațiuni rusesci este încă neatinsă.

— „Standard“ anunță de la cartierul general al lui *Kuroki,* că Rușii continuă neîntrerupt o viuă canonadă mai ales contra flancului stâng japones. Succesele lor însĕ sunt neînsemnate.

Situația e neschimbată.

Diverse.

Raportul de vîrstă între soți. — La întrebarea când trebue sĕ se însóre bărbatul și când trebue sĕ se mărite fata, s'a rĕspuns de unii cu cifre matematice, dar nu s'a stabilit nici odată o formulă care sĕ rĕspundă la ori-ce întrebare în acéstă privință.

Acum de curând însă s'a ajuns a se fixa o formulă matematică, după care se póte ști vârsta ce trebue sĕ aibă soțul sau soția, dată fiind vârsta unuia din soți.

Sĕ dicem, că soțul are x ani, iar soția y ani.

La întrebarea ce vârstă trebuie sĕ aibă soția pentru a se potrivi cu vârsta soțului, rĕspunde formula $\frac{x}{2}+7$. Spre pildă: bărbatul e de 30 de ani, atunci soția trebuie să fie de $\frac{x}{2}=\frac{30}{2}=15+7=22$ ani.

Acésta formulă se potrivește pentru ori-ce vârstă. Sĕ dicem, că bărbatul ar fi de 22 de ani, în acest caz aleasa lui trebuie să fie de $\frac{22}{2}+7=18$ ani.

Un om de 60 de ani sĕ se însóre trebuie sĕ și pună formula $\frac{60}{2}+7$ adecă, femeea va trebue sĕ fii de 37 de ani.

Dacă din contră femeea vré sĕ știe ce vârstă trebue sĕ aibă soțul, atunci are sĕ ia formula $(x-7)$ înmulțit cu 2, iar y arată vârsta proprie a fetei și cestiunea e rezolvată. O pildă: Domnișóra Eulalia e în vârstă de 24 de ani, mirele ei ar trebui sĕ fie deci de $(24-7)$ înmulțit cu 2 ani sau $17\times2=34$.

Aceste douĕ formule se potrivesc și pentru climele sudice unde căsătoriile se fac de timpuriu. După formule $\frac{x}{2}+7$ și $(y-7)\times2$, andalusianul de 18 ani se va însura cu o andalusă de 16 ani și o siciliană de 15 ani cu un sicilian de 16 ani.

Din nenorocire însă matematica nu e întrebuințată ca ajutor în căsătoria pentru a calcula vârsta, ci e în serviciul comptabilităților cari se ocupă cu cercetarea și facerea bilanțurilor.

ivi un arc negru. Totul se învĕlui în întunecime — acum a sosit momentul decisiv!

Dér, ce ar fi, décă domnișóra ar începe sĕ țipe, ori ar trage chiar signalul de alarmă? L'ar aresta și vîri în cătuși ca pe un criminal. Grozavă nesiguranță! Partea cea mai mare a tunelului o parcurseră deja, la ferestri se ivea amurgul — încă câte-va secunde și apoi e prea târdiu!

Cum îl vor lua în rîs cameradii, când le va povésti „aventura“.

Ah, ce atâta frică! Fie ce va fi! Impulsiunea nu se mai póte reprima. Se aplecă spre domnișóră, cu gândul sĕ-i fure o sărutare, când din nenorocire își aduse aminte că ea are un voal gros pe obraz... Și se făcea din ce în ce mai multă lumină... Atunci scóse emoționat, șoptind și bâlbâind, aceste cuvinte: „Ah, domnișóră, nu ești așa de gentilă, sĕ ridici puțin voalul?“

Și tot așa de emoționată și cu voce înecată rĕspunse și domnișóra:

„Ah, l'am ridicat de mult!“

— Trad. *st.* —

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

PUBLICAȚIUNE.

referitóre la plătirea restanțelor de dare

Se aduce la cunoscință publică cum-că direcțiunea financiară reg. ung. prin nr. 37167—904 **a ordonat transferarea și vîndarea prin licitație a pemnelor (zălogelor) de dare.**

Decĭ sunt provocațĭ aceia, carĭ sunt în restanță cu dare, că în interesul lor sĕ plătéscă restanța dării inclusive quartalul al III al anului 1904 pănă în 15 Novembre a. c. căci la din contră obiectele de pemn se vor cassa fără considerare și se vor vinde publice.

Brașov, în 2 Noemvrie 1904.

2—3 *Perceptoratul orășenesc.*

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.